

seende har den ærede Minister, synes det mig, med en vis Hestighed gjort sig til Drdsfører for en større Kredts, end han selv vil vedkende sig. Der forekom mig at være en vis Hestighed i de Behrejdelse. som den ærede Minister rejste mod det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg), fordi han tilbød Regeringen nye Skatter. Jeg anser det for berettiget; man bør ikke gøre det, man bør ikke give denne Regering Skatter, men det undrer mig, at den ærede Minister er saa gennemtrængt af den samme politiske Følelse, som ellers hører hjemme i andre Kredse end dem, som den ærede Minister til daglig Dags repræsenterer. Den ærede Minister sagde, at han troede ikke, det i Længden vilde styrke Samsundsfølelsen, at Folk kunde faa en Understøttelse uden et Bidrag fra deres Side, at de kunde løbe til at faa disse 100 & 200 Kroner. Ja, det hviler jo paa den samme Jorglemmelse, som gaar igennem hele denne Forhandling. Man overlever bestandig, hvad det er for Folk, der er Tale om, nemlig at det er de gamle udslidte Arbejdere paa 62 Aar. Det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) noget oversaa, naar han var bekhvret for, at naar disse Penge en Gang blive udbetalte fjerding-aarsvis, de vedkommende da kunde gaa hen og tage disse 25 Kr. og svire og drikke dem op, hvorved vi saa vare lige nær. Den Risiko er ikke stor, hvad angaar disse 25 Kr. for Folk, der ere 62 Aar gamle, udslidte Arbejdere, og hvoraf Halvdelen er Kvinder. Det undrer mig meget, om det ærede Medlem tror, at disse aldrende Damer skulle med disse 25 Kr. gaa hen og føre et vildt Liv. Jeg tror, det er noget, som der ingen Grund er til at være bekhvret for, naar man ser hen til, hvad det er for Folk, der er Tale om, nemlig, at det er gamle udslidte Folk, som trænge til det allernødvendigste paa de sidste Dage. Naar man tænker paa det, og paa de Summer, som der er Tale om at give dem, tror jeg, at Tanken om Udskjelser i Retning af Nydelser bør ligge meget fjærnt. Det er en Misforstaaelse af den ærede Indenrigsminister, dersom han tror — hvad jeg ikke kan forstaa — at Lovforslagets Tanke skulde være den, at almindelig Fattigunderstøttelse skulde kunne nydes samtidigt. Det har ikke været vor Mening, og jeg tror heller ikke, at det ligger i Loven. Naar vedkommende nyder Fattigunderstøttelse, faar han ikke disse Penge. Endelig sagde den ærede Indenrigsminister, at det ikke var nogen Skam for de gamle fattige, at de ikke havde Valgret, fordi der ogsaa var andre

Mennester, der ikke havde Valgret, uden at man kunde paastaa, at det var en Skam for dem, navnlig de unge o. s. v. Jeg tror dog, at Forholdene her ere noget anderledes. Jeg tror i Virkeligheden, at bort Fattigvæsen, saaledes som det anvendes i Praksis, i meget vidt Omfang hviler paa selve Førestillingen om, at det egentlig er en Forbrydelse at være gammel, at det er noget, som de paa en Maade selv ere Skyld i. Det er det, der ligger til Grund for hele det Fattigvæsen, vi have, og naar ærede Medlemmer ikke passe paa deres Tunge, komme de ogsaa til at udtrykke sig saaledes, at det i Virkeligheden er klart nok, at det er den Tankegang, som er den almindelige. Naar saaledes det ærede Medlem fra Stege (Boisen) for sagde, at man vilde give de Folk Alderdomsunderstøttelse, som havde holdt paa sig, nemlig derved, at de havde holdt sig fri for Fattigvæsenet, da er det den samme Tankegang. Som om det var for deres Fornøjelses Skyld, at de gif paa Fattigvæsenet! Eller som om det var deres Skyld, at de kom der. Det er en Tankegang, som jeg finder aldeles urigtig, og som man ikke bør gaa ind paa. Endelig sagde den ærede Indenrigsminister, at det ikke var tilstrækkelig Garanti for, at Antallet af Pensioner ikke blev mere end 78,000 — hvilket Tal han og jeg for Næsten nu ere enige om er det rigtige Tal paa de ubemidlede, der her er Tale om. Dertil vil jeg sige, at en fuldstændig Garanti paa Tiere eller et ringe Tal lader sig ikke give, og naar den ærede Minister skal til at lave en Alderdomsforførgelseslov, vil han ogsaa finde, at en fuldstændig Garanti kan ikke gives, det lader sig ikke gøre med det Materiale, man har, men det er heller ikke nødvendigt. En Garanti er imidlertid givet i Lovforslaget, som jeg ikke synes, den ærede Minister aldeles skulde underbyrdere, det er den, som ligger i, at Ministeren har den endelige Afgørelse af dette Spørgsmaal. Ministeren er altsaa i Stand til derigennem at modvirke en altfor vidt drevet Tilbøjelighed i Kommunerne til at tage for mange ind under Forslagets Understøttelse, og naar det er Forslagets Regel, saa kan Ministeren ikke sige, at der slet ingen Garanti er, der er i alt Fald den Garanti, som Indenrigsministerens Paapasselighed vil give. Jeg skal for Næsten ikke plage den ærede Minister med at gøre ham til Drdsfører for mere, end han selv vil. Naar Ministeren siger, at han kender ikke noget til den Hær, som ærede Medlemmer have sagt følger ham i denne Sag, saa tror jeg ham aldeles, det kender Ministeren ikke, men det er heller ikke nød-